

Den kommer i Skrivelse af 15. December, i hvilken det hedder: „Efter at Indenrigsministeriet ved Skrivelse af 19. forrige Maaned“ — altsaa 19. November — „for sit Vedkommende har meddelt Bemyndigelse til, at Oberst Thortsen afslutter endelige Overenskomster med Byraadene i Hillerød, Roskilde, Næstved, Vordingborg, Ringsted og Holbæk om Opførelse af kommunale Kaserne m. m. i Overensstemmelse med det af ham indsendte, af Byraadene tiltraadte foreløbige Udkast“ ... Altsaa, hvad der forelaa for den højtærede Forsvarsminister, da han tiltraadte, var efter hans egen Betegnelse her kun foreløbige Udkast, og først nu kommer den endelige Overenskomst frem og bliver godkendt. — Saa godkender Krigsministeriet ligeledes for sit Vedkommende disse Udkast til Overenskomster, og man anmoder derfor Generalkommandoen om at paalægge Oberst Thortsen „snarest muligt at søge Overenskomsterne endeligt afsluttede og indsende dem hertil, for at de kunne blive approberede af Inden- og Krigsministeriet. Overenskomsterne ville være at afslutte mellem vedkommende Byraad og Oberst Thortsen paa Krigsministeriets og Indenrigsministeriets Vegne“. Under Forhandlingerne skal Thortsen fremhæve, at Ministeriet lægger den allerstørste Vægt paa, at de nye Kaserneetablissementer tilvejebringes, saa hurtigt Forholdene paa nogen Maade tillade det, og man haaber, at Byraadene ville gøre, hvad der staar i deres Magt for at medvirke hertil. Det forudsættes, at i alt Fald de nye Fodfolkskaserne vilde kunne staa færdige til at tages i Brug senest i Efteraaret 1912.

Saa forhandles der videre, og den 31. Januar 1911 fremsender Kommissionen de endelige Overenskomster med Byraadene (Afbrydelse). Nej, den 31. Januar 1911, det er først i Januar i Aar, Kommissionen fremsender endelige Overenskomster med Byraadene, og dog stod den højtærede Forsvarsminister her og sagde, at det var noget, som allerede Forsvarsminister Krabbe havde godkendt! De vare ikke færdige før den 31. Januar 1911.

I Anledning af et lille Spørgsmaal, som blev rejst her af min ærede Side-mand, om nogle af disse Byraad havde taget Forbehold, skal jeg overfor den Benaegtelse, den højtærede Forsvarsminister var saa uheldig at fremsætte her i Tinget, oplyse, at Hillerød samtidig med, at den tiltræder Overenskomsten, bemærker, at Byraadet gaar ud fra, at Overenskomsten ved at approberes af Indenrigsministeriet

og Krigsministeriet bliver forbindende for Staten. De tage altsaa Forbehold om, at Ministeriet virkelig har Bemyndigelse til at gøre disse Overenskomster forbindende for Staten. Men ikke alene Hillerød gør en saadan Bemærkning. Roskilde bemærker: „Efter den ved forskellige i den senere Tid fremkomne Udtalelser i Bladene dertil givne Anledning og under Hensyn til Sagens store økonomiske Betydning tillader Byraadet sig i Ærbødighed at udtale, at naar man allerede nu har forsynet det foreliggende Udkast til Overenskomst med Underskrifter, er det, hvad man anser for en Selvfølge, sket i den Forudsætning, at Overenskomsten ved at forsynes med Underskrift fra Ministeriets Side bliver bindende for Staten for Eftertiden.“ Begge disse to Byraad tog derfor, ganske fornuftigt, Forbehold i den Henseende, fordi de maa have syntes, at hele det Spør, Ministeriet den Gang havde bragt Sagen ind i, maaske var uholdbart.

Se, det har været mig en kær Pligt at rense den foregaaende Forsvarsminister for de meget illoyale Beskyldninger, som den nuværende Forsvarsminister har rettet imod ham. Jeg finder det ikke tiltalende, at en Minister, i det Øjeblik han staar og raader alene over samtlige Dokumenter i en Sag, giver en saa fuldstændig fejlagtig Fremstilling af, hvilken Holdning hans Forgænger har indtaget i denne Sag, som den, der er given af den højtærede Forsvarsminister.

Der rejstes, da Sagen sidst var for her i Tinget, fra vor Side endnu et Spørgsmaal af særlig Art, idet først det ærede Medlem fra Langeland (P. Munch), som var kommen i Debat med den højtærede Konseilspræsident, udtalte (Sp. 2753): „Der er en af disse Forandringer, som det er mig umuligt at se staar i Forbindelse enten med Hærloven eller blot med de strategiske Forestillinger, hvorpaa man i militære Kredse sædvanlig bygger, nemlig Flytningen af Garnisonen fra Helsingør til Hillerød. Jeg tror, at der paa dette og adskillige andre Punkter meget vel kunde tænkes Forandringer, hvis den højtærede Konseilspræsident vilde gaa den Vej at lade Rigsdagen faa denne Sag til Behandling ved Fremsættelsen af et regelmæssigt Lovforslag.“ Den højtærede Forsvarsminister tog straks derefter Ordet og udtalte (Sp. 2754): „Hvad Spørgsmaalet om Helsingør angaar, skal jeg sige, at det er Forudsætningen for Hærororganisationen efter den nye Hærlov, at man lægger Garnisoner saaledes, at der bliver paa forskellige Steder Rayoner for